

Wat betekent de verbeterde de producent/leverancier?

In een serie artikelen brengt Nieman Kwaliteitsborging in kaart wat de aankomende Wet Kwaliteitsborging voor het Bouwen (WKB) zal gaan betekenen voor de dagelijkse praktijk. De hele keten zal daarbij onder de loep worden genomen. In deze aflevering belicht Jelle Veerman de producenten en leveranciers.

kwaliteitsborging voor

Jelle Veurman, Nieman Kwaliteitsborging

De WKB is ondertussen aangenomen door de Tweede Kamer. Nu buigt de Eerste Kamer zich over de wet. De officiële plan-datum van ingang is 1 januari 2018. Wat kan de producent en/of leverancier (vanaf hier genoemd: leverancier) verwachten van deze wet?

De nieuwe wet houdt in dat bouwwerken die vallen onder Gevolgklasse 1 (eenvoudige bouwwerken en grondgebonden eengezinswoningen) niet meer door de gemeente worden getoetst aan de bouwtechnische voorschriften uit het Bouwbesluit 2012. De verantwoordelijkheid om aan te tonen dat wordt voldaan, ligt vanaf dan bij de marktpartijen. De vergunninghouder is primair verantwoordelijk om aan te tonen dat het bouwwerk voldoet aan de eisen uit het Bouwbesluit. De vergunninghouder zal door de aannemer moeten worden voorzien van bewijslast. Een onafhankelijke kwaliteitsborger zal er op toezien dat het bouwwerk daadwerkelijk aan de eisen voldoet.

WIJZIGINGEN VOOR DE PRODUCENT/LEVERANCIER

Om meteen met de deur in huis te vallen: de WKB heeft formeel geen betrekking op de leverancier. Er staan in de WKB geen nieuwe verplichtingen genoemd ten aanzien van het maken en/of leveren van producten voor de bouw. Is daarmee de kous dan af? Laten we voor het beantwoorden van deze vraag een tweetal relevante aspecten van de WKB belichten: de aantoonplicht en de verzwaarde aansprakelijkheid.

Zoals eerder aangegeven is de vergunninghouder straks ervoor verantwoordelijk dat het opgeleverde bouwwerk aantoonbaar voldoet aan de gestelde eisen. Het werk hiervoor wordt door de aannemer verzorgd, dus is het niet meer dan logisch dat hij ook de relevante bewijsvoering aanlevert. In theorie kan een aannemer dit zelf verzorgen, maar in praktijk kan de leverancier de aannemer die aantoonplicht uit handen nemen voor de door hem geleverde producten. Neem bijvoorbeeld de isolatie van een dakelement. Deze zal prestaties moeten leveren die invulling geven aan de vereiste isolatiewaarde voor dit dak. Door de leverancier van die isolatie is dit onderzocht, berekend en gemeten. Die productdocumentatie kan door de aannemer in het ontwerp en het gebouwdossier verwerkt worden.

De tweede wijziging betreft de aansprakelijkheid van een aannemer die met aanpassing van het Burgerlijk Wetboek verzwaaard wordt. Dit bestaat uit twee aspecten. Het zogenaamde 'verborgen gebrek' geldt straks voor elk probleem dat niet bij oplevering is ontdekt. Daarnaast geldt dat wanneer een probleem gemeld wordt, een aannemer moet onderbouwen dat hij daar niet verantwoordelijk voor is. Deze verzwaaring van aansprakelijkheid zal ook zijn weerslag hebben op de leverancier. De aannemers zullen deze verantwoordelijkheid zoveel mogelijk terug willen leggen in de bouwketen. Men staat sterker wanneer men in staat is om aan te tonen dat het product of werk niet de oorzaak is van de klacht.

KANSEN VOOR DE LEVERANCIER

Deze nieuwe werkelijkheid brengt kansen met zich mee. Tijdens de uitvoeringsfase kan de leverancier van toegevoegde waarde zijn voor de aannemer door de juiste verwerking van de producten zo gemakkelijk mogelijk te maken. Het onjuist verwerken van een goed product zorgt er namelijk alsnog voor dat de gestelde eisen niet gehaald worden. Denk bijvoorbeeld aan een onjuist geplaatste afdichting rond een dakraam. Zowel het dakelement, het raam en de afdichting zijn op zichzelf prima onderbouwd, maar toch wordt er mogelijk niet voldaan aan de gestelde eisen ten aanzien van de waterdichtheid en de luchtdichtheid.

De leverancier kan verwerkingsinstructies en productdocumentatie aanleveren of meer specialistische kennis overdragen via toolbox meetings en installatievideo's. Ook zou kunnen worden overwogen om zelf controles uit te voeren op het door de aannemer geleverde werk. Daarmee kunnen klachten worden voorkomen en ruimere garanties afgeven.

Een andere mogelijkheid is dat leveranciers zich gaan richten op het aanbieden van onderbouwde systeemoplossingen. Stel: een leverancier ontwerpt, maakt en levert een compleet dakelement met isolatie, ramen, installaties en dakbedekking. Dan heeft hij hiervoor alle regie in handen. Hij kan zelf bepalen hoe dit complete systeem op elkaar is afgestemd en op welke manier het voldoet aan de gestelde eisen. Sterker nog, hij kan een dergelijk concept al op voorhand helemaal uitwerken qua details, berekeningen, certificaten en testen. Hij heeft dan een bewezen concept dat als geheel ingezet kan worden in een project, inclusief de bijbehorende bewijslast. Dit geheel kan één op één opgenomen worden in het 'as built' dossier en de focus kan dan liggen op de projectspecifieke risico's die overblijven. Zo voegt men extra waarde toe waardoor men zich kan onderscheiden en men meer grip heeft op de eigen interne kwaliteitsborging. Concluderend kunnen we stellen dat de leverancier en/of producent voorziet in de bouwstenen om na invoering van de WKB aan te tonen dat het bouwwerk voldoet aan de eisen. Door hier inventief mee om te gaan, ontstaan er nieuwe mogelijkheden die zowel de klanten van de leverancier als de eigen organisatie ondersteunen bij het maken en aantonen van kwaliteit. ■

Dit artikel kunt u lezen op www.roofs.nl